

uppdrifva affärsrörelsen och spekulationen, medan i hela Europa en pågående kris verkar till indragning i desamma, och medan dertill penningvärdets osäkerhet gör hvarje affärs förelag till ett vågspel, kan ingalunda anses vara påkalladt. Tvärtom är äfven ur förstanförda allmänna synpunkt någon tids dröjsmål icke blott önskvärdt, utan af omständigheterna på det allvarligaste påbjudet.

10 **333** *YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN-*
TET 19.X 1864
RA, Senatens arkiv

... Snellman gjord framställning – fann Kejsrerliga Senaten godt utse och förordna Protokollssekreteraren i Finans Expeditionen Sixtus Viktor Calamnius att tillsvidare räknadt från den första nästinstundande November, efter numera aflidne Referendariesekreteraren C. Gustafson i egenskap af Styrelsens ombud öfvervaka Föreningsbankens i Finland förvaltning och verksamhet, emot åtnjutande af det derför bestämde arvode af två tusen mark om året, skolande enahanda föreskrifter, som under den 15. Maj och 21. November sistlidet år för Referendariesekreteraren Gustavson utfärdats rörande de denna befattning åtföljande åligganden, i Nådig skrifvelse Protokollssekreteraren Calamnius till efter rättelse meddelas.

20

I sammanhang härmed och jemte det annons i ämnet skulle i Finlands allmänna tidning införas samt Guvernören i Nylands län i skrifvelse från Finans Expeditionen härom underrättas i afseende å Föreningsbankens förständigande, förordnade Kejsrerliga Senaten det ägde Referendariesekreteraren Gustavsons arfvingar intill den 1. sistlidne September, samt Kamreraren i Militie Expeditionen Konstantin Saurén, som efter Gustavsons frånfälle handhaft ifrågavarande sysslande, för September och Oktober månader innevarande år uppbära det sagde tjenstbefattning åtföljande arvode; hvarom protokollutdrag borde till Finans Expeditionens kamrerare kontor utfärdas.

30

334 *YTTRANDE VID PLENUM 20.X 1864*
RA, Senatens arkiv

40 Handlingarne upplästes, derå Senatorm Snellman yttrade – att emedan läroverket vid Evois forstinstitut stode under Öfverdirektörens vid forststyrelsen inseende, fann Senatorm med gällande författningar öfverensstämande att Öfverdirektören ägde meddela lärare vid institutet lämplig föreställning, då han ansåg denne hafva brustit i uppfyllandet af sina åligganden, hvarföre Öfverdirektören äfven i förevarande fall hade att sådan åtgärd vidtaga, om han pröfvade Lektor Furuhjelm's uppgifne förfarande dertill föranleda; men derest Öfverdirektören, funne Furuhjelm vara förfallen till större ansvar, ägde Öfverdirektören låta talan emot Furuhjelm vid vederbörlig domstol i orten anställa.

50